

NPO2, de Nederlandse TV zender, is al sinds jaar en dag sterk in het aanbieden van Britse en Scandinavische TV series, onder de noemer KRO Detectives, doorgaans op zaterdagavond. Vooral de Britten hebben sinds enige tijd nostalgische series in de aanbieding, die zich afspelen in de naoorlogse jaren 40, 50, 60. Een nieuwe trend, vooral voor oudere kijkers? In ieder geval zijn ze heel populair bij een breed publiek.

Misschien iets voor de meerwaarde(n)zoeker, want precies de serie 'Grantchester' heeft wel wat. In de eerste plaats duurt elke aflevering niet zo heel lang, en zijn de intriges niet zo heel erg ingewikkeld. Je hoeft je niet voortdurend af te vragen waarover het verhaal alweer gaat, zoals dat wel eens het geval is bij Endeavour of George Gently. Bovendien zijn de acteurs van de bovenste plank. Britten kunnen als geen ander karakters neerzetten en zelfs de meest onwaarschijnlijke intriges

een zekere geloofwaardigheid verlenen. In elke aflevering vindt een verdacht overlijden plaats, wat steeds uitdraait op moord, en keurig wordt opgelost binnen de voorziene tijd door een norse politiemans en zijn klassieke 'sidekick'. Tot hiertoe niets revolutionair, eerder een beproefde formule.

Maar net bij die assistent begint het interessant te worden. Het gaat namelijk om een de plaatselijke Anglicaanse dominee. 'Toevallig' wordt deze telkens bij het onderzoek betrokken, maar dat is slechts één aspect van zijn bestaansrecht. De dominee is uiteraard een 'gelovige', wat implicaties heeft op zijn doen en denken. Niet alleen hij maar ook zijn (homofiele) hulppastor en zijn ouderwets christelijke huishoudster worstelen met hun eigen verzoeken en fundamentele vragen die al dan niet te maken hebben met de veranderende tijden waarin zij leven. Zo komen thema's als homofilie,

racisme, verliefdheid op een gehuwde vrouw, sociale onrust en andere kwesties min of meer subtiel aan bod.

De zielerorselen en handelingen van de hoofdfiguren worden namelijk voortdurend getoetst aan hun morele waarden, en in dit geval is dat de Bijbel. Zelfs voor de agnostische politieinspecteur is dat het geval, vanwege zijn vele contacten met de dominee(s). In tegenstelling tot wat je in 2019 zou denken wordt de bijbelse moraal nu eens niet als verwerpelijk en lachwekkend geschetst.

In die confrontatie tussen persoonlijke problemen, zonden en twijfels vinden de karakters geen eenduidige antwoorden, maar vaak wel troost en de moed om door te gaan in het geloof.

Orthodoxe, rechtlijnige christenen zullen misschien de vaagheid van dat geloof betreuren, maar velen zullen zich herkennen in de geloofsstrijd waarmee de dominees, de huishoudster en de politiemans te maken hebben. In het vierde seizoen werd Sydney, de rokende, drinkende, twijfelende hoofdfiguur vervangen door de iets 'sterkere' Will, maar dat kan natuurlijk nog verder evolueren.

Hoe dan ook, wie houdt van een fijn stukje TV met nog enige positieve waarde(n) moet Grantchester een keertje proberen.

Jacques Rommel